

**ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ ΜΕ ΤΙΤΛΟ «ΚΑΝΟΝΕΣ ΡΥΘΜΙΣΗΣ ΤΗΣ
ΑΓΟΡΑΣ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΑΡΟΧΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ»**

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Γενικό Μέρος

Το παρόν σχέδιο νόμου αποτελεί μια προσπάθεια εκσυγχρονισμού, επικαιροποίησης και συστηματοποίησης των βασικών κανόνων που αφορούν στην εμπορία και διακίνηση προϊόντων και στην παροχή υπηρεσιών. Βασικός στόχος του είναι η διασφάλιση της εύρυθμης λειτουργίας της αγοράς με τη θέσπιση κανόνων εμπορίας και διακίνησης προϊόντων και παροχής υπηρεσιών.

Μέχρι σήμερα το σχετικό θεσμικό πλαίσιο αποτελεί ο Αγορανομικός Κώδικας (νδ 136/ 1946), όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει, καθώς και οι κατ' εξουσιοδότηση αυτού εκδοθείσες Αγορανομικές Διατάξεις. Οι σύγχρονες, ωστόσο, εξελίξεις σε όλο το φάσμα λειτουργίας της αγοράς οδήγησαν σταδιακά σε μια ανακολουθία ανάμεσα στην πράξη και τη θεωρία, με αποτέλεσμα οι διατάξεις του Αγορανομικού Κώδικα να έχουν στο μεγαλύτερο μέρος τους καταστεί αναχρονιστικές, ανεπίκαιρες και η εφαρμογή τους να γίνεται ολοένα και πιο δυσχερής για τις επιχειρήσεις, αλλά και για τα ελεγκτικά όργανα.

Εξάλλου, το θεσμικό πλαίσιο μέσα στο οποίο λειτουργεί η ελληνική αγορά έχει αλλάξει σημαντικά, καθώς αποτελεί μέρος της Ενιαίας Ευρωπαϊκής Αγοράς. Περαιτέρω, η διάρθρωση και το μέγεθος της εγχώριας αγοράς έχει μεταβληθεί σημαντικά. Η Κοινή Αγροτική Πολιτική και η πρόσφατη ανάπτυξη της Κοινής Οργάνωσης της Αγοράς αγροτικών προϊόντων στην Ε.Ε. έχουν υποκαταστήσει στην πράξη πολλά από τα άρθρα του Αγορανομικού Κώδικα που αναφέρονται στην αγορά τροφίμων. Το συγκεκριμένο πεδίο

3370

ρύθμισης και ιδιαίτερα στον τομέα των τροφίμων μεταβάλλεται διαρκώς ωθώντας τον Έλληνα νομοθέτη να προβεί σε εναρμόνιση του εθνικού δικαίου με τις επιταγές των Ευρωπαϊκών Κανονισμών και Οδηγιών και ειδικότερα της Οδηγίας 2000/13 αλλά και του Κανονισμού 1169/2011 σχετικά με την παροχή πληροφοριών για τα τρόφιμα που πρόκειται να τεθεί σε ισχύ κατά το τέλος του 2014.

Το σχέδιο νόμου αποτελεί το πλαίσιο άσκησης της εμπορίας και διακίνησης προϊόντων και παροχής υπηρεσιών, προβλέποντας τις γενικές αρχές βάσει των οποίων πρόκειται να εκδοθούν στη συνέχεια οι ειδικότεροι κανόνες εφαρμογής αυτού, δηλαδή οι Κανόνες Διακίνησης και Εμπορίας Πώλησης Προϊόντων και Παροχής Υπηρεσιών, σε αντικατάσταση της ισχύουσας Αγορανομικής Διάταξης 7/2009.

Ο νέος νόμος διατηρεί στη διαδικασία της νομοθέτησης τη λογική του αγορανομικού κώδικα. Έτσι, με τον νόμο τίθεται το γενικότερο πλαίσιο κυρώσεων και οι κατ' εξουσιοδότηση υπουργικές αποφάσεις με ευελιξία καθορίζουν λεπτομερώς και στο πλαίσιο του εφικτού τις κυρώσεις ανά παράβαση ή κατηγορία παράβασης. Αυτό κρίθηκε απαραίτητο, διότι η αγορά στην σύγχρονη εποχή μεταβάλλεται με γρήγορους ρυθμούς και γι' αυτό πρέπει και η νομοθεσία να μπορεί να προσαρμόζεται αναλόγως.

Εξάλλου, επειδή οι λέξεις «αγορανομία» και «αγορανομικός» δεν συνάδουν πλέον με τη σύγχρονη αντίληψη για την αγορά και με το διαμορφωμένο ήδη δικαιικό μας σύστημα, κρίθηκε επιβεβλημένη η αφαίρεσή τους από τον παρόντα νόμο, σηματοδοτώντας έτσι το τέλος μιας εποχής.

Μέσα από τις διατάξεις του εν λόγω νομοθετήματος επιδιώκεται η δημιουργία ενός ενιαίου νομικού πλαισίου για τα ζητήματα τα οποία

ρυθμίζονταν από την αγορανομική νομοθεσία και η ενίσχυση της ασφάλειας δικαίου για τις επιχειρήσεις και τον καταναλωτή, σύμφωνα με τους κανόνες του ευρωπαϊκού δικαίου και του δικαίου του ανταγωνισμού προς όφελος της οικονομίας και των καταναλωτών.

Ειδικό μέρος

Στο άρθρο 1 προσδιορίζεται το πεδίο εφαρμογής του νόμου. Από το πεδίο εφαρμογής του νόμου εξαιρούνται οι επιστημονικές υπηρεσίες που παρέχονται από ελεύθερους επαγγελματίες όπως αυτοί ρητά αναφέρονται στην παρ. 1 του άρθρου 48 του ν. 2238/94, καθώς και οι χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες.

Ως επιστημονικές υπηρεσίες θεωρούνται ιδίως οι υπηρεσίες που παρέχονται από όσους ασκούν το επάγγελμα του γιατρού, οδοντίατρου, κτηνίατρου, φυσικοθεραπευτή, βιολόγου, ψυχολόγου, μαίας, δικηγόρου, συμβολαιογράφου, άμισθου υποθηκοφύλακα, δικαστικού επιμελητή, αρχιτέκτονα, μηχανικού, τοπογράφου, χημικού, γεωπόνου, γεωλόγου, δασολόγου, ωκεανογράφου, οικονομολόγου, αναλυτή, προγραμματιστή, ερευνητή ή συμβούλου επιχειρήσεων, λογιστή ή φοροτέχνη, αναλογιστή, κοινωνιολόγου, κοινωνικού λειτουργού και λοιπά.

Δηλαδή από το πεδίο εφαρμογής του νέου νόμου εξαιρείται η παροχή ανεξάρτητων υπηρεσιών από πρόσωπα που δραστηριοποιούνται στο πεδίο των επιστημονικών γνώσεων και, συνεπώς, η παραπομπή στην παρ.1 του άρθρου 48 του ν.2238/1994, δεν αναφέρεται στο σύνολο των ελευθέρων επαγγελματιών, αλλά μόνο στα πρόσωπα που έχουν επιστημονικές γνώσεις.

Στο άρθρο 2 παρατίθενται οι βασικοί ορισμοί των προϊόντων και υπηρεσιών, όπως αυτά ορίζονται στα κείμενα των Κοινοτικών Κανονισμών και Οδηγιών για τα τρόφιμα (ενδεικτικά Κανονισμός 178/2002, 1169/2011), καθώς και στον Κώδικα Τροφίμων και Ποτών. Με τον τρόπο αυτό ο νομοθέτης, χωρίς να εισάγει νέους ορισμούς, ουσιαστικά συγκεντρώνει τους ορισμούς που βρίσκονται διάσπαρτοι στην ισχύουσα νομοθεσία. Έτσι, ο εφαρμοστής του νόμου έχει στα χέρια του ένα λειτουργικό εργαλείο για την αποτελεσματική άσκηση του έργου του και οι φορείς της αγοράς ένα σαφές πλαίσιο μέσα στο οποίο προσαρμόζουν τη δράση τους, ενώ ειδικότεροι ορισμοί μπορούν να αναζητηθούν στην ανωτέρω αναφερόμενη κοινοτική νομοθεσία.

Ιδιαίτερα ως προς τον ορισμό των τροφίμων, έχει εφαρμογή το άρθρο 2 του Κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 178/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 28ης Ιανουαρίου 2002 για τον καθορισμό των γενικών αρχών και απαιτήσεων της νομοθεσίας για τα τρόφιμα, για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Αρχής για την Ασφάλεια των Τροφίμων και τον καθορισμό διαδικασιών σε θέματα ασφαλείας των τροφίμων. Ως τέτοια, επομένως, νοούνται οι ουσίες ή τα προϊόντα, είτε αυτά έχουν υποστεί πλήρη ή μερική επεξεργασία είτε όχι, τα οποία προορίζονται για βρώση από τον άνθρωπο ή αναμένεται ευλόγως ότι θα χρησιμεύσουν για τον σκοπό αυτόν.

Στα «τρόφιμα» περιλαμβάνονται ποτά, τσίχλες και οποιαδήποτε ουσία, περιλαμβανομένου του νερού, η οποία ενσωματώνεται σκόπιμα στα τρόφιμα στη διάρκεια της παραγωγής, της παρασκευής ή της επεξεργασίας τους. Επίσης περιλαμβάνεται το νερό μετά το σημείο συμμόρφωσης, όπως ορίζεται στο άρθρο 6 της οδηγίας 98/83/ΕΚ και με την επιφύλαξη των απαιτήσεων των οδηγιών 80/778/ΕΟΚ και 98/83/ΕΚ.

Ο ορισμός της «υπηρεσίας» προέρχεται από τον ν. 3844/2010 περί «προσαρμογής της ελληνικής νομοθεσίας στην Οδηγία 2006/123 του

Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τις υπηρεσίες στην εσωτερική αγορά και άλλες διατάξεις».

Στο άρθρο 3 τίθενται οι γενικές αρχές που διέπουν την διακίνηση και εμπορία προϊόντων και υπηρεσιών και αφορούν στην υποχρέωση εξασφάλισης της ενημέρωσης του καταναλωτή ως προς τα στοιχεία εκείνα που δύνανται να επηρεάσουν την αγοραστική του απόφαση, ώστε ο καταναλωτής να επιλέγει προϊόντα και υπηρεσίες βασιζόμενος σε πλήρη και ακριβή γνώση των ιδιοτήτων και της φύσης τους, στην υποχρέωση διασφάλισης της ορθότητας της συναλλαγής και στην υποχρέωση τήρησης και διασφάλισης των κανόνων υγιεινής και ασφάλειας.

Περαιτέρω στην παράγραφο 2 του άρθρου 3 γίνεται ειδική μνεία στα υποκατάστατα και ειδικότερα στην υποχρέωση σαφούς ενημέρωσης περί της φύσης του τροφίμου, κατά τρόπο που συνάδει με το κοινοτικό δίκαιο και τον Κώδικα Τροφίμων και Ποτών, ώστε να αποφεύγεται τυχόν κίνδυνος παραπλάνησης.

Στο άρθρο 4 δίνεται η εξουσιοδότηση στον Υπουργό Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας να εκδίδει αποφάσεις με τις οποίες ρυθμίζονται τα ειδικότερα ζητήματα που απορρέουν από τις διατάξεις του παρόντος, η εξειδίκευση της παραβατικής συμπεριφοράς με βάση το πλαίσιο που τίθεται στον νόμο και οι επιβαλλόμενες κυρώσεις, οι οποίες στο πλαίσιο του εφικτού αντικειμενικοποιούνται, προκειμένου να αποφεύγονται περιπτώσεις διακριτικής εφαρμογής του νόμου. Με τη δεύτερη παράγραφο παρέχεται νομοθετική εξουσιοδότηση, με την οποία ο ίδιος Υπουργός μπορεί να προσδιορίζει τις ανώτερες τιμές πώλησης προϊόντων σε συγκεκριμένες περιπτώσεις, στις οποίες δεν μπορεί να λειτουργήσει ο ανταγωνισμός, όπως στα κυλικεία των πλοίων ή αρχαιολογικών χώρων ή αεροδρομίων κτλ, σε κάθε περίπτωση έχοντας λάβει τη γνώμη της Επιτροπής Ανταγωνισμού.

Στο άρθρο 5 προβλέπεται η υποχρέωση του προμηθευτή να παρέχει γραπτές σαφείς και πλήρεις οδηγίες προς τον καταναλωτή στην ελληνική γλώσσα ή κάνοντας χρήση διεθνώς καθιερωμένων συμβόλων για την ασφαλή συντήρηση, διατήρηση και την εν γένει πλήρη αξιοποίηση του προϊόντος. Επιδιώκει, επομένως, ο νομοθέτης να εξασφαλίσει την ασφαλή και καλύτερη δυνατή εκμετάλλευση του προϊόντος από τον καταναλωτή, κατά τρόπο που να καθίσταται αυτό αξιοποιήσιμο και έτσι να επιτυγχάνεται μεγιστοποίηση του επιθυμητού κατά το χρόνο της αγοράς οφέλους.

Στο άρθρο 6 περί ενδείξεων γίνεται συγκέντρωση των σχετικών διατάξεων για τα τρόφιμα για λόγους ασφάλειας δικαίου και εξάλειψης ασαφειών ως προς τις υποχρεώσεις των επιχειρήσεων σε σχέση με τις ενδείξεις των τροφίμων. Ειδικότερα, γίνεται διαχωρισμός ανάμεσα σε προσυσκευασμένα και μη τρόφιμα. Για τα μεν πρώτα διατηρείται η υποχρέωση της διασφάλισης της συσκευασίας από εξωτερικές παρεμβάσεις, ώστε ο καταναλωτής να αντιλαμβάνεται άμεσα, και πριν προβεί σε κατανάλωση του προϊόντος, εάν αυτό έχει ανοιχθεί πριν το καταναλώσει. Για τα δε δεύτερα τίθεται υποχρέωση ως προς την επαρκή πληροφόρηση του καταναλωτή για τα ποιοτικά τους χαρακτηριστικά, την τιμή και την προέλευσή των τροφίμων. Σημειώνεται ότι σε ότι αφορά τη χώρα καταγωγής ή τον τόπο προέλευσης των τροφίμων, η ένδειξη τίθεται σύμφωνα με την Οδηγία 2000/13 μέχρι τις 12 Δεκεμβρίου 2014 και, μετά τη θέση σε εφαρμογή του Κανονισμού (ΕΕ) 1169/2011 στις 13 Δεκεμβρίου 2014, σύμφωνα με όσα καθορίζονται στο άρθρο 26 του εν λόγω κανονισμού καθώς και με την επιφύλαξη του άρθρου 2 παρ. 3 του ιδίου.

Στο άρθρο 7 γίνεται μνεία στην υποχρέωση τήρησης πινακίδων λιανικής πώλησης σε καλή κατάσταση και με αναγραφή υποχρεωτικά στην ελληνική γλώσσα. Στόχος είναι η άμεση και ευκρινώς

αντιληπτή ορθή και ακριβής πληροφόρηση του καταναλωτή ως προς την τιμή, την ποιότητα, την προέλευση και άλλα ποιοτικά χαρακτηριστικά των πωλούμενων προϊόντων, σε χώρους στεγασμένου και υπαίθριου εμπορίου και σε μέρος που να τις καθιστά ευδιάκριτες στον καταναλωτή, ώστε να αποφεύγονται αγορές που βασίστηκαν σε πλάνη περί των χαρακτηριστικών του προϊόντος ή της τιμής αυτού. Όπως και στην περίπτωση του προηγούμενου άρθρου, αντίστοιχες υποχρεώσεις περιγράφονται στον Κανονισμό 1169/2011 για τον οποίο υπάρχει προθεσμία εναρμόνισης μέχρι το Δεκέμβριο του 2014 και ήδη είναι σε εξέλιξη η σχετική επεξεργασία.

Το άρθρο 8 προσδιορίζει την έννοια της καθαρής ποσότητας προϊόντος, η οποία πρέπει να διαφοροποιείται ξεκάθαρα από τη συσκευασία αυτού και μέρη της τα οποία μπορεί να περιέχονται στον κύριο περιέκτη (container). Έτσι, ο καταναλωτής γνωρίζει ακριβώς την ποσότητα στην οποία αντιστοιχεί η αναγραφόμενη τιμή και πληρώνει μόνο για την ποσότητα του είδους που αγοράζει και όχι για την συσκευασία ή για υλικό απαραίτητο για την συντήρηση του.

Στο άρθρο 9 προβλέπεται η υποχρέωση τήρησης τιμοκαταλόγου από επιχειρήσεις παροχής υπηρεσιών σε ορατό από τους πελάτες σημείο, καθώς και η υποχρέωση έκδοσης αναλυτικών τιμολογίων ή αποδείξεων για κάθε μια παρεχόμενη υπηρεσία χωριστά. Δικαιολογητική βάση της διάταξης αποτελεί η ανάγκη όσο το δυνατό πληρέστερης ενημέρωσης του καταναλωτή με τρόπο εύκολα αντιληπτό για την υπηρεσία, η οποία του παρέχεται, με την αναγραφή της τιμής κάθε παρεχόμενης υπηρεσίας, έτσι ώστε να αποφεύγονται φαινόμενα παραπλάνησης και αδιαφανούς παροχής υπηρεσιών. Ο καταναλωτής έχει δικαίωμα να γνωρίζει πριν αγοράσει πόσο ακριβώς θα πληρώσει και το δικαίωμα του αυτό πρέπει να ασκείται αποτελεσματικά.

Στο άρθρο 10 επιχειρείται μια γενική περιγραφή των υποχρεώσεων των επιχειρηματιών όταν διενεργούν πρακτικές επικοινωνίας προς τον καταναλωτή. Θεσπίζεται η υποχρέωση οι πρακτικές αυτές να γίνονται με τρόπο ώστε ο καταναλωτής να είναι σε θέση να αντιληφθεί όλες τις απαιτούμενες πληροφορίες, προκειμένου η απόφαση του για την αγορά προϊόντων και υπηρεσιών να στηρίζεται σε πλήρη γνώση των χαρακτηριστικών και ιδιοτήτων τους. Επίσης, προβλέπεται ότι ο καταναλωτής δεν υποχρεούται να καταβάλει το αντίτιμο σε περίπτωση μη έκδοσης του νομίμου παραστατικού.

Στο άρθρο 11 προβλέπεται η υποχρέωση τήρησης των κανόνων υγιεινής κατά την αποθήκευση των τροφίμων, έτσι ώστε να εξασφαλίζεται αποτελεσματικά η υγεία και η ασφάλεια του καταναλωτή. Ειδικότεροι κανόνες υγιεινής τίθενται με Υγειονομικές Διατάξεις, οι οποίοι εξακολουθούν να ισχύουν (βλ. ενδεικτικά Υ1γ/ΓΠ/οικ.96967/2012 - Β' 2718), οι δε κυρώσεις που προβλέπουν οι Υγειονομικές Διατάξεις δεν θίγονται από τον παρόντα νόμο.

Στο άρθρο 12 προβλέπεται η υποχρέωση ενημέρωσης των εμπόρων από τους προμηθευτές τους, αναφορικά με τις τιμές των προϊόντων, με κάθε πρόσφορο έγγραφο μέσο.

Στο άρθρο 13 θεσπίζονται κανόνες που αφορούν τη διασφάλιση της ορθότητας των συναλλαγών με την έκδοση των αναγκαίων παραστατικών και εγγράφων. Γίνεται μνεία των κείμενων φορολογικών διατάξεων ως προς την υποχρέωση που αυτές εισάγουν για την διακίνηση, εμπορία ή αποτίμηση των παρεχόμενων υπηρεσιών, ενώ για την αναγραφή της χώρας προέλευσης η σχετική υποχρέωση αφορά σε προϊόντα που προέρχονται από χώρες εκτός Ε.Ε.

Στο άρθρο 14 παρατίθενται οι βασικές απαιτήσεις για την κυκλοφορία και τη λειτουργία των οργάνων μέτρησης, μεταξύ των οποίων συγκαταλέγονται οι ζυγαριές και τα ταξίμετρα, με άμεσες παραπομπές στα κείμενα των ΚΥΑ με τις οποίες ενσωματώθηκαν οι κοινοτικές Οδηγίες για τα όργανα μέτρησης. Με τον τρόπο αυτό ο νομοθέτης αποφεύγει παρερμηνείες που μπορεί να οδηγήσουν σε λανθασμένη εφαρμογή της νομοθεσίας.

Το άρθρο 15 ενοποιεί το πλαίσιο διενέργειας προσφορών και εκπτώσεων, το οποίο κατά το παρελθόν είχε τροποποιηθεί αρκετές φορές, με αποτέλεσμα να προκαλείται σύγχυση τόσο στους εμπόρους όσο και στους καταναλωτές. Ειδικότερα, προβλέπονται τακτικές εκπτώσεις και ενδιάμεσες εκπτωτικές περιόδους. Η συγκεκριμένη διάταξη δεν αφορά στις πωλήσεις αυτοκινήτων, καθώς για το συγκεκριμένο είδος η διαρκής εξέλιξη της τεχνολογίας μπορεί να οδηγήσει σε μείωση τιμών σε πιο τακτά χρονικά διαστήματα. Στα προϊόντα και τις υπηρεσίες για τις οποίες ισχύει η έκπτωση αναγράφεται η παλιά και η νέα τιμή πώλησης και (δυννητικά) το ποσοστό της έκπτωσης το οποίο μπορεί να ανακοινώνεται στον καταναλωτή και με τη μορφή εμπορικής επικοινωνίας.

Διαφορετική είναι η αντιμετώπιση των περιόδων προσφορών, όπου επιτρέπεται μόνο η αναγραφή της παλιάς και της νέας τιμής και όχι του ποσοστού της έκπτωσης. Η συγκεκριμένη απαγόρευση στοχεύει στην εξάλειψη φαινομένων ώθησης του καταναλωτή σε αγορές προϊόντων με τη χρήση μεθόδων εμπορικής επικοινωνίας αποπροσανατολιστικών ως προς τη διαφορά αρχικής και τελικής τιμής πώλησης. Περαιτέρω, ως προς τις προσφορές, ορίζεται ως συνεχόμενο επιτρεπόμενο διάστημα διάρκειας αυτών οι δέκα ημέρες και για τις εκθέσεις αυτοκινήτων οι εξήντα ημέρες, και υποχρεούται ο επιχειρηματίας σε αναγραφή της αρχικής και τελικής τιμής σε εμφανή σημεία του καταστήματος αλλά και στο σημείο πώλησης

αυτών. Εξαίρεση προβλέπεται για τα προϊόντα παντοπωλείου. Ρυθμίζονται επίσης η διαδικασία και ο τρόπος γνωστοποίησης των προσφορών.

Στο άρθρο 16 θεσπίζεται η προαιρετική λειτουργία των καταστημάτων επτά Κυριακές κατ' έτος, καθώς και όσες επιπλέον Κυριακές αποφασίσουν οι αρμόδιοι Αντιπεριφερειάρχες εντός αποκλειστικής προθεσμίας δύο (2) μηνών από την έναρξη ισχύος του παρόντος για τα μικρά καταστήματα (< 250 τ.μ.), αποκλεισμένων των αλυσίδων καταστημάτων, των καταστημάτων που λειτουργούν εντός καταστήματος (shops in a shop) ή εντός εμπορικών κέντρων, των εκπαιδευτικών χωριών κλπ. Η εξαίρεση προάγει τον ελεύθερο ανταγωνισμό και είναι σύμφωνη με τις πρωτοβουλίες της ΕΕ για την ενίσχυση των μικρομεσαίων επιχειρήσεων.

Στο άρθρο 17 απαριθμούνται οι αρμόδιες ελεγκτικές υπηρεσίες για τον έλεγχο της εφαρμογής των διατάξεων του νόμου.

Στο άρθρο 18 ορίζεται η έκταση της αρμοδιότητάς των ελεγκτικών οργάνων, ο τρόπος διενέργειας των ελέγχων, η δυνατότητα και ο τρόπος διενέργειας δειγματοληψιών, ανάλογα με την ταυτότητα της ελεγκτικής αρχής, ενώ προβλέπεται η υποχρέωση του ελεγχόμενου να συνεργάζεται και να παρέχει συνδρομή στον διενεργούμενο έλεγχο. Ειδικότερες διατάξεις για τον τομέα των τροφίμων εξακολουθούν να ισχύουν και δεν θίγονται από τις διατάξεις του παρόντος (ενδεικτικά βλ. άρθρο 12 Κώδικα Τροφίμων και Ποτών). Περαιτέρω, προβλέπεται το δικαίωμα του ελεγχόμενου να ασκήσει έφεση κατά των αποτελεσμάτων εργαστηριακού ελέγχου προϊόντων.

Στο άρθρο 19 προβλέπονται, πέραν των διοικητικών κυρώσεων, ειδικές ποινικές κυρώσεις για ορισμένες κατηγορίες παραβάσεων ανάλογα με τη φύση και τη βαρύτητα της παράβασης. Για την

ενίσχυση της αποτελεσματικότητας των προβλεπόμενων ελέγχων προβλέπεται η δυνατότητα επιβολής ποινικών κυρώσεων σε περίπτωση παρεμπόδισης του ελέγχου. Επίσης, προβλέπονται ποινικές κυρώσεις για περιπτώσεις παραποίησης ή/και νοθείας τροφίμων και προϊόντων, οι οποίες δικαιολογούνται από την απαξία των εν λόγω πράξεων αλλά και τον κίνδυνο που δημιουργούν για την υγεία και τα εν γένει συμφέροντα των καταναλωτών. Επιπλέον, προβλέπονται πέραν των προβλεπομένων διοικητικών κυρώσεων, ειδικές ποινικές κυρώσεις και αφαίρεση της άδειας λειτουργίας των επιχειρήσεων, σε περιπτώσεις καταδολίευσης οργάνων μέτρησης, που σαν σκοπό έχουν την παραπλάνηση του καταναλωτή. Έτσι, προασπίζονται τα συμφέροντα του καταναλωτή αλλά και αποτρέπονται πρακτικές αθέμιτου ανταγωνισμού μεταξύ των επιχειρήσεων. Οι αυστηρές κυρώσεις αναμένεται να δράσουν αποτρεπτικά στην ανάπτυξη τέτοιων συμπεριφορών.

Στο άρθρο 20 προβλέπονται εξειδικευμένες κυρώσεις για τους εμπόρους και πρατηριούχους καυσίμων, περιλαμβάνοντας τόσο ποινικές κυρώσεις όσο και διοικητικά πρόστιμα έως και αφαίρεση της άδειας λειτουργίας της επιχείρησης και αφαίρεση της δυνατότητας απόκτησης άδειας για λειτουργία παρόμοιας επιχείρησης είτε από τον ίδιο τον παραβάτη είτε από το σύζυγο ή τους συγγενείς μέχρι δεύτερου βαθμού. Οι προβλεπόμενες κυρώσεις είναι αναλογικές σε σχέση με τις συγκεκριμένες παραβάσεις, αφού πρόκειται για πράξεις που επιφέρουν σοβαρές επιπτώσεις στην ομαλή και εύρυθμη λειτουργία της αγοράς, ενώ αναμένεται να δράσουν αποτρεπτικά στην ανάπτυξη τέτοιων συμπεριφορών.

Στο άρθρο 21 εισάγονται κυρώσεις για την παράβαση των κανόνων ΔΙ.Ε.Π.Π.Υ., των κανόνων περί εκπώσεων, προσφορών και λειτουργίας των καταστημάτων τις Κυριακές. Τα πρόστιμα ακολουθούν την αρχή της αντικειμενικής επιβολής τηρουμένης της

αρχής της αναλογικότητας και σχετίζονται με τον ετήσιο κύκλο εργασιών της επιχείρησης με κατώτατα ανά περίπτωση καθοριζόμενα όρια επιβολής προστίμων. Η σχετική αρμοδιότητα απονέμεται στο Γενικό Γραμματέα της Αποκεντρωμένης Διοίκησης με στόχο τη συνολική εικόνα για τις διαπιστούμενες παραβάσεις ανά την Επικράτεια και τον ενιαίο τρόπο διαχείρισης των σχετικών υποθέσεων για λόγους διαφάνειας και ασφάλειας δικαίου.

Στο άρθρο 22 προβλέπεται η επιβολή διοικητικών κυρώσεων, πέραν των προβλεπομένων ποινικών του άρθρου 18. Πρόκειται για πρόστιμο με ύψος προσδιοριζόμενο με Υπουργική Απόφαση που διαφέρει ανάλογα με τη βαρύτητα της παράβασης και το οποίο διπλασιάζεται, εφόσον υπάρξει υποτροπή. Με την ίδια απόφαση προσδιορίζεται και η διαδικασία για τη δέσμευση προϊόντων ή την σφράγιση εγκαταστάσεων, που δύναται να κριθεί απαραίτητη προκειμένου να αποτραπεί η επανάληψη τέλεσης της ίδιας παράβασης και για λόγους προστασίας της εύρυθμης λειτουργίας της αγοράς και προστασίας των καταναλωτών.

Με το άρθρο 23 επιβάλλονται πρόσθετα διοικητικά μέτρα σε περίπτωση τελεσίδικης καταδικαστικής απόφασης για στερητική της ελευθερίας ποινή πάνω από έξι (6) μήνες για αδικήματα που προβλέπονται στις διατάξεις του νόμου. Με τον τρόπο αυτό, διασφαλίζεται το δημόσιο συμφέρον, προβλέποντας την προσωρινή ανάκληση της άδειας λειτουργίας της επιχείρησης ή την προσωρινή απαγόρευση της άσκησης δραστηριότητας για χρονικό διάστημα που διαφέρει ανάλογα με το πλήθος των καταδικαστικών αποφάσεων σε βάρος του φορέα της επιχείρησης. Ο νομοθέτης δεν ενδιαφέρεται μόνο να τιμωρήσει το συγκεκριμένο φορέα της επιχείρησης, αλλά να προστατεύσει αποτελεσματικά τον καταναλωτή από τον κίνδυνο που ενέχουν φαινόμενα επανειλημμένων παραβιάσεων που κλονίζουν την πίστη στις συναλλαγές, στο κράτος δικαίου και την εύρυθμη

λειτουργία της αγοράς. Για το λόγο αυτό, ακόμη και σε περίπτωση μεταβολής στο πρόσωπο του φορέα της επιχείρησης, τα πρόσθετα διοικητικά μέτρα του παρόντος άρθρου εξακολουθούν να ισχύουν και στο πρόσωπο του νέου.

Το άρθρο 24 περιγράφει τις αρμοδιότητες και τις υποχρεώσεις των ελεγκτικών οργάνων και των οργάνων που είναι αρμόδια για την επιβολή του προστίμου. Η διαδικασία προβλέπει την εντός δεκαημέρου έκδοση απόφασης από την ημέρα υποβολής της έκθεσης του ελεγκτικού οργάνου καθώς και την αμελλητί κοινοποίησή της στον παραβάτη και την ανάρτηση στο διαδικτυακό τόπο της αρχής που την εξέδωσε. Με τον τρόπο αυτό, διασφαλίζεται η προστασία των δικαιωμάτων του παραβάτη αλλά και του δικαιώματος ενημέρωσης του πολίτη. Επίσης, προβλέπεται η δυνατότητα έκδοσης Υπουργικής Απόφασης με την οποία προσδιορίζονται τα ειδικότερα ζητήματα που αφορούν στον τρόπο επιβολής των προστίμων.

Το άρθρο 25 για τη διαδικασία είσπραξης του προστίμου παραπέμπει στις διατάξεις του Κώδικα Είσπραξης Δημοσίων Εσόδων και ορίζεται η απόδοση τους στις περιφερειακές υπηρεσίες σύμφωνα με την παρ.1 του άρθρου 16 του ν. 2946/2001 έτσι ώστε να αποφεύγονται καθυστερήσεις στην απόδοση των απαραίτητων εσόδων, προκειμένου να διασφαλίζονται οι πόροι που απαιτούνται για την απρόσκοπτη δυνατότητα ελέγχων από την τοπική αυτοδιοίκηση.

Στο άρθρο 26 προβλέπεται η δυνατότητα άσκησης από τον παραβάτη ενδικοφανούς προσφυγής ενώπιον του Υπουργού Ανάπτυξης κατά της απόφασης επιβολής του διοικητικού προστίμου, όπως και προσφυγής ενώπιον του Διοικητικού Πρωτοδικείου κατά της απόφασης του Υπουργού επί της ενδικοφανούς προσφυγής. Επίσης παρέχεται σημαντικό κίνητρο στον παραβάτη να προχωρήσει σε άμεση τακτοποίηση του επιβληθέντος προστίμου, αφού σε

περίπτωση καταβολής του εντός τριάντα ημερών, το ύψος του προστίμου μειώνεται κατά το ήμισυ. Η πολιτεία παρέχει σημαντική έκπτωση στο ύψος του καταβαλλομένου προστίμου με την ταυτόχρονη παραίτηση του παραβάτη από τα δικαιώματα του προσφυγής κατά της πράξης. Έτσι αφενός ο παραβάτης ελαφρύνεται σε πολύ μεγάλο βαθμό από το βάρος του προστίμου, αλλά και η διοίκηση και η δικαιοσύνη απελευθερώνονται από διοικητικές και δικαστικές προσφυγές που μέχρι τώρα ασκούσαν για τη μείωση του προστίμου, και αφετέρου τα τελικώς εισπραττόμενα πρόστιμα αποτελούν βέβαιο έσοδο του προϋπολογισμού αφού δεν υπάρχει πλέον ο κίνδυνος επιστροφής τους σε περίπτωση που τελεσφορήσει διοικητική ή δικαστική προσφυγή κατά του προστίμου.

Στο άρθρο 27 προβλέπεται ότι το Αυτοτελές Τμήμα τήρησης μητρώου κυρώσεων Αγορανομικού Κώδικα της Γενικής Γραμματείας Εμπορίου του Υπουργείου Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας υπάγεται στο εξής στην Υπηρεσία Ελέγχου Αγοράς της Γενικής Γραμματείας Καταναλωτή του ίδιου Υπουργείου.

Άρθρα 28-30

Με τα προτεινόμενα άρθρα μετά και από τη σχετική γνωμοδότηση της Επιτροπής Ανταγωνισμού (αρ. 29/VII/2012) τίθενται κανόνες στις συμβάσεις εταιρειών εμπορίας – πρατηριούχων αποσκοπώντας στη διαφάνεια τιμολόγησης της προμήθειας πετρελαιοειδών προϊόντων με απώτερο στόχο τη μείωση των τιμών.

Με τη ρύθμιση επιδιώκεται η αποσύνδεση της χονδρικής τιμής πώλησης των καυσίμων από την παροχή οικονομικών και χρηματοδοτικών ανταλλαγμάτων των εταιριών εμπορίας προς τις

επιχειρήσεις λιανικής εμπορίας (πρατηριούχους). Με την υποχρεωτική σύναψη γραπτών συμβάσεων μεταξύ εταιριών χονδρικής και λιανικής εμπορίας υγρών καυσίμων, στις οποίες θα αποτυπώνεται εκ των προτέρων η πιστωτική πολιτική και πολιτική παροχών και εκπτώσεων, το ύψος και η χρονική διάρκεια που θα χορηγούνται οι εκπτώσεις και οι τυχόν απολογιστικές εκπτώσεις, επιδιώκεται να προσδιορίζονται κατά τρόπο διαφανή τυχόν επιπτώσεις της απόσβεσης του κόστους επενδύσεων στις πολιτικές παροχών και εκπτώσεων των εταιριών εμπορίας προς τις επιχειρήσεις λιανικής εμπορίας.

Επιπλέον, με τη ρύθμιση προσδιορίζονται με σαφή τρόπο:

- i) Η διαμόρφωση της χονδρικής τιμής πώλησης των πετρελαιοειδών προϊόντων.
- ii) Η τυχόν τροποποίηση της σύμβασης με έγγραφη συμφωνία των μερών.
- iii) Η διάρκεια σύμβασης αποκλειστικής προμήθειας πετρελαιοειδών προϊόντων καθώς και ο τρόπος καταγγελίας της σύμβασης.
- iv) Ο τρόπος αποπληρωμής της αξίας των ανταλλαγμάτων ή επενδύσεων από τον πρατηριούχο, καθώς και το δικαίωμα του πρατηριούχου να αποπληρώσει οποιαδήποτε στιγμή το οφειλόμενο υπόλοιπο της.

Με άρθρο 28 θεσπίζεται η κατάρτιση εγγράφως της σύμβασης προμήθειας μεταξύ εταιριών εμπορίας και συνεργαζόμενων με το σήμα της εταιρίας εμπορίας πρατηριούχων, οι όροι της οποίας μπορεί να τροποποιούνται μόνο με έγγραφη συμφωνία των μερών και θα περιλαμβάνει την πιστωτική πολιτική, την πολιτική παροχών και εκπτώσεων συμπεριλαμβανομένων των απολογιστικών, το ύψος και τη χρονική διάρκεια για την οποία θα χορηγούνται οι εκπτώσεις, τις τυχόν απολογιστικές εκπτώσεις για αγορές συγκεκριμένης περιόδου.

Επίσης το ύψος και τη χρονική διάρκεια των εκπτώσεων που χορηγούνται (πλην των απολογιστικών), οι οποίες θα πρέπει να αναγράφονται και στο τιμολόγιο.

Επιπρόσθετα, στην ίδια σύμβαση θα προβλέπεται ο τρόπος διαμόρφωσης της χονδρικής τιμής πώλησης είτε με τιμές αναφοράς μη προσδιορισμένων από τα συμβαλλόμενα μέρη και προσβάσιμες στον πρατηριούχο πλέον μεικτού περιθωρίου κέρδους είτε με την τιμή χονδρικής πώλησης που ανακοινώνουν οι εταιρείες εμπορίας καθημερινά στη ΡΑΕ για την περιοχή του κάθε πρατηριούχου.

Με το άρθρο 29 θεσπίζεται η μέγιστη διάρκεια για τις συμβάσεις αποκλειστικής προμήθειας πετρελαιοειδών προϊόντων στα πέντε έτη, η οποία μπορεί να παραταθεί με γραπτή συμφωνία των συμβαλλομένων για ίσο χρόνο και η οποία δύναται να είναι διάρκειας μεγαλύτερη της πενταετίας σε περίπτωση μίσθωσης από τον πρατηριούχο χώρων που είτε ανήκουν στην εταιρία εμπορίας, είτε μισθώνονται από αυτήν από τρίτους, μη συνδεδεμένους με τον πρατηριούχο.

Τέλος, η σύμβαση αυτή μπορεί να καταγγελθεί από μέρους του πρατηριούχου και χωρίς σπουδαίο λόγο, μετά την συμπλήρωση τριετίας, με τήρηση προθεσμίας έξι μηνών εφόσον δεν υφίσταται παροχή οικονομικών και χρηματοδοτικών ανταλλαγμάτων ή πραγματοποίηση επενδύσεων από την εταιρία εμπορίας είτε η αξία αυτών έχει ήδη αποπληρωθεί.

Με το άρθρο 30 προβλέπεται ότι αποτελεί αντικείμενο ξεχωριστού κεφαλαίου της μεταξύ τους γραπτής σύμβασης η παροχή οικονομικών και χρηματοδοτικών ανταλλαγμάτων ή επενδύσεων από τις εταιρίες εμπορίας προς τον πρατηριούχο χωρίς να συνιστά επένδυση προς την επιχείρηση λιανικής πώλησης η εγκατάσταση των διακριτικών ενδείξεων, σημάτων και διασχηματισμών της εταιρίας

εμπορίας που αποβλέπουν στην προβολή των διακριτικών αυτής γνωρισμάτων (π.χ. μονολιθικά, φάσες, φωτοστήλες, στέγαστρα), εκτός από όσα τυχόν παραμείνουν προς όφελος του πρατηριούχου.

Επιπρόσθετα, προβλέπεται ότι η αποπληρωμή της αξίας των ανταλλαγμάτων ή επενδύσεων από τον πρατηριούχο πραγματοποιείται με καταβολή ποσοστιαίων δόσεων, σταθερών ή αποκλιμακούμενων, που καθορίζονται στη σύμβαση.

Τέλος στη σύμβαση θα περιλαμβάνονται ρήτρες αναφορικά με τον τρόπο και το χρόνο απόσβεσης τυχόν επενδύσεων που πραγματοποιούνται από τις εταιρίες εμπορίας προς τους πρατηριούχους, και θα προσδιορίζονται κατά τρόπο διαφανή τυχόν επιπτώσεις της απόσβεσης του κόστους επενδύσεων στις πολιτικές παροχών και εκπτώσεων των εταιριών εμπορίας προς τους πρατηριούχους.

Επίσης θα πρέπει να προβλέπεται το δικαίωμα του πρατηριούχου να αποπληρώσει οποιαδήποτε στιγμή το οφειλόμενο, βάσει αναλογιστικής αποτίμησης, για το υπόλοιπο της αξίας του ανταλλάγματος ή της επένδυσης και να αποδεσμευτεί από την σύμβαση.

Άρθρο 31

Με την παρούσα ρύθμιση επιβάλλεται η επέκταση της εφαρμογής των ολοκληρωμένων συστημάτων ελέγχου και ηλεκτρονικής μετάδοσης δεδομένων εισροών-εκροών στις ελεύθερες εγκαταστάσεις των εταιριών εμπορίας πετρελαιοειδών και στις εγκαταστάσεις πωλητών πετρελαίου θέρμανσης, στις παντός είδους εγκαταστάσεις υγρών καυσίμων ιδιωτικών πρατηρίων του δημοσίου και του ιδιωτικού τομέα καθώς και στις εγκαταστάσεις χημικών προϊόντων (μεθανόλης, τολουόλης, διαλυτών κλπ), που αποτελούν υλικά πρόσμιξης στα υγρά καύσιμα. Με την παραπάνω επέκταση επιδιώκεται ο πλήρης έλεγχος της διακίνησης των υγρών καυσίμων και η αποτροπή φαινομένων λαθρεμπορίας και νοθείας, με στόχο την

προστασία του καταναλωτή και τη διασφάλιση των φορολογικών εσόδων.

Άρθρα 32-39

Με τις διατάξεις του αναφερόμενων άρθρων ρυθμίζεται η αρμοδιότητα της άσκησης εποπτείας επί των λαϊκών αγορών και μεταφέρεται στην Περιφέρεια. Επίσης ρυθμίζονται θέματα καταβολής ημερήσιου τέλους για την αποκομιδή των απορριμμάτων και προσαρμόζεται η νομοθεσία για τους Οργανισμούς Λαϊκών Αγορών στις σύγχρονες απαιτήσεις. Περαιτέρω, προβλέπεται ευεργετική ρύθμιση για τους υπόχρεους σε πρόστιμα, καθώς η εξόφληση του διοικητικού προστίμου εντός ορισμένης προθεσμίας γίνεται με 50% έκπτωση. Στην περίπτωση αυτή ο υπόχρεος παραιτείται από τα δικαιώματα προσβολής της πράξης επιβολής προστίμου. Με τον τρόπο αυτό παρέχεται τόσο ωφέλεια στους παραγωγούς ή επαγγελματίες πωλητές λαϊκών αγορών, ειδικά στην δύσκολη οικονομική συγκυρία, όσο και στο Κράτος, αφού τα έσοδα που εισπράττονται από τα πρόστιμα αυτά δεν κινδυνεύουν να επιστρέψουν στους διοικούμενους μετά από την τυχόν ευδοκίμηση διοικητικών ή δικαστικών προσφυγών. Εξάλλου με τον τρόπο αυτό θα μειωθεί και ο διοικητικός και δικαστικός φόρτος εργασίας, αφού ικανός αριθμός υποθέσεων δεν θα απασχολεί τις αρμόδιες διοικητικές και δικαστικές αρχές.

Άρθρο 40

Με την προτεινόμενη ρύθμιση επιδιώκεται η αναδιαμόρφωση του τρόπου οικονομικής ενίσχυσης των ενώσεων καταναλωτών, έτσι ώστε να ανταποκρίνεται στην παρούσα οικονομική συγκυρία. Με το άρθρο 40 καταργείται η κρατική επιχορήγηση ως τρόπος οικονομικής ενίσχυσης των ενώσεων καταναλωτών και αλλάζει ο τρόπος διάθεσης του

χρηματικού ποσού που επιδικάζεται ως χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης μετά από άσκηση συλλογικής αγωγής από ενώσεις καταναλωτών, ορίζοντας πλέον ότι μόνο το 20% του ποσού που επιδικάζεται θα περιέρχεται στον κρατικό προϋπολογισμό.

Σύμφωνα με το υφιστάμενο θεσμικό πλαίσιο (άρθρο 10 (6) του ν. 2251/1994 «για την προστασία των καταναλωτών»), οι πόροι των ενώσεων καταναλωτών συνίστανται αποκλειστικά στα δικαιώματα εγγραφής, συνδρομές και εθελοντικές εισφορές των μελών τους, στα εισοδήματα από την αξιοποίηση της περιουσίας τους, στις κληρονομίες, κληροδοσίες, στην κρατική επιχορήγηση ή επιχορήγηση από τους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης πρώτου και δεύτερου βαθμού, στην επιχορήγηση από την Ευρωπαϊκή Ένωση, διεθνείς οργανισμούς και διεθνείς ενώσεις καταναλωτών καθώς και σε ποσοστό 35% επί των ποσών που επιδικάζονται από την άσκηση συλλογικών αγωγών καθώς και στις εισπράξεις από διάθεση εντύπων και δημοσίων εκδηλώσεων.

Η κατάργηση της κρατικής επιχορήγησης των ενώσεων καταναλωτών κρίνεται επιβεβλημένη στα πλαίσια δημοσιονομικής εξυγίανσης της χώρας μας και δεν συνιστά ανασταλτικό παράγοντα στην ανάπτυξη δράσεων προστασίας του καταναλωτικού κοινού από τις ενώσεις καταναλωτών δεδομένης της προβλεπόμενης σχετικής χρηματοδότησης τους μέσω των προγραμμάτων ΕΣΠΑ.

Ταυτόχρονα, η νέα ρύθμιση για τα επιδικασθέντα ποσά χρηματικής ικανοποίησης λόγω ηθικής βλάβης μετά την άσκηση συλλογικής αγωγής, με την οποία καταργείται η κρατική συμμετοχή και η συμμετοχή των δευτεροβάθμιων ενώσεων καταναλωτών επιδιώκει την περαιτέρω ενεργοποίηση των ενώσεων καταναλωτών στο θέμα άσκησης συλλογικών αγωγών και κατ' επέκταση την περαιτέρω εξέλιξη και προαγωγή του καταναλωτικού κινήματος. Οι ενώσεις

καταναλωτών έχουν πλέον κίνητρο να ασκούν περισσότερες συλλογικές αγωγές για την προστασία των συλλογικών συμφερόντων των καταναλωτών, αφού θα μπορούν να διαθέτουν το σύνολο των ποσών που κερδίζουν από το δικαστικό αγώνα κατά βούληση σε σκοπούς πάντα σχετιζόμενους με την προστασία και ενημέρωση του καταναλωτικού κοινού.

Άρθρο 41

Με το άρθρο 41 τροποποιείται το άρθρο 12 παράγραφοι 1-9 (Εθνικό Συμβούλιο Καταναλωτή και Αγοράς) του ν. 2251/1994, προκειμένου να επιταχυνθεί η διαδικασία για την ανασυγκρότηση του ΕΣΚΑ και την ανανέωση των μελών της Επιτροπής Πιστοποίησης Ενώσεων Καταναλωτών. Με τη ρύθμιση αυτή επιδιώκεται η θεραπεία της παρουσιασθείσας ανάγκης συρρίκνωσης της υφιστάμενης σύνθεσης του ΕΣΚΑ, το οποίο λόγω της πολυμελούς σύνθεσής του είχε καταστεί μη ευέλικτο, μη αξιοποιήσιμο και ουσιαστικά ανενεργό. Το ΕΣΚΑ μετασχηματίζεται σε ένα πιο ευέλικτο και λειτουργικό σχήμα, το οποίο θα μπορεί πρακτικά να λειτουργεί ως «γέφυρα» μεταξύ των θεσμικών οργάνων της πολιτείας και των πολιτών/καταναλωτών και να ενισχύει δραστικά το ρόλο των οργανώσεων.

Στα πλαίσια της θεσπιζόμενης ευελιξίας του ΕΣΚΑ ρυθμίζονται τα εξής:

- α. Η συμμετοχή εκπροσώπου του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους και του Συνηγόρου του Καταναλωτή στην πενταμελή Επιτροπή Πιστοποίησης Ενώσεων Καταναλωτών.
- β. Η μείωση των μελών του ΕΣΚΑ από σαράντα οχτώ (48) σε είκοσι επτά (27).

γ. Η κλήση του κατά περίπτωση εκπροσώπου του εμπλεκόμενου φορέα, κατά θεματική, χωρίς να είναι απαραίτητη η συμμετοχή του στο μόνιμο σχήμα του ΕΣΚΑ.

δ. Η κατάργηση της Εκτελεστικής Επιτροπής.

Άρθρο 42

Με την προτεινόμενη ρύθμιση εισάγεται άρθρο 13β στο ν. 2251/1994, προκειμένου να απλοποιηθεί, εκσυγχρονιστεί και καταστεί πιο αποτελεσματικός ο τρόπος διαχείρισης των καταγγελιών καταναλωτών ή ενώσεων καταναλωτών από τη Γενική Γραμματεία Καταναλωτή, με την εισαγωγή διαδικασίας αξιολόγησής τους.

Με την παρούσα προσθήκη θεραπεύεται η ανάγκη άμεσης αντιμετώπισης των σοβαρών προβλημάτων που αντιμετωπίζουν οι καταναλωτές και συνακόλουθα ρύθμισης της αγοράς, καθώς η ως τώρα διαχείριση των καταγγελιών από την Γενική Γραμματεία Καταναλωτή με αυστηρά χρονολογική σειρά είχε καταστεί χρονοβόρα και δυσλειτουργική.

Κατά συνέπεια, η Γενική Γραμματεία Καταναλωτή θα δύναται πλέον βασιζόμενη στα αυστηρώς οριζόμενα στην ρύθμιση κριτήρια του δημοσίου συμφέροντος, της προστασίας της υγείας και της ασφάλειας των καταναλωτών, των πιθανών επιπτώσεων στο καταναλωτικό κοινό, των επιπτώσεων σε ευαίσθητες ομάδες του πληθυσμού, της προστασίας του καταναλωτή καθώς και του αποτελέσματος που προσδοκάται από την παρέμβασή της σε συγκεκριμένη υπόθεση να κατηγοριοποιεί τις ληφθείσες καταγγελίες και να προκρίνει τις πιο σημαντικές προς άμεση διερεύνηση και επίλυση.

Άρθρο 43

Οι διατάξεις που ρυθμίζουν τα του Περιοδικού Ελέγχου Μέτρων και Σταθμών είναι διασκορπισμένες σε διαφορετικά νομοθετικά κείμενα και χρειάζονται σε πολλά σημεία τους επικαιροποίηση. Η επικαιροποίηση αφορά μεταξύ άλλων τον τρόπο εισροής των εσόδων στον Κρατικό Προϋπολογισμό και τον τρόπο κατανομής τους στους δικαιούχους, δηλαδή στη Δ/ση Μετρολογίας που εποπτεύει τον περιοδικό έλεγχο μέτρων και σταθμών και στις υπηρεσίες Εμπορίου των Περιφερειακών Ενοτήτων της χώρας, που κατ' ουσία διενεργούν τον περιοδικό έλεγχο.

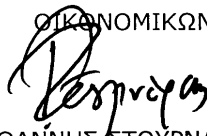
Με την παρούσα εισήγηση καταργείται η υποχρέωση έκδοσης Υπουργικής Απόφασης των Υπουργών Οικονομικών και Ανάπτυξης για τη διάθεση των ποσών στις Περιφέρειες και αυτή αντικαθίσταται από την υποχρέωση έκδοσης Απόφασης του Υπουργού Ανάπτυξης προκειμένου τα σχετικά ποσά να επιστρέφονται ταχύτερα στους δικαιούχους τους (Περιφέρειες) και να μπορούν να διατίθενται για τις ανάγκες των ελέγχων. Με αυτή τη ρύθμιση θα μπορούν να γίνονται περισσότεροι έλεγχοι, να ελέγχεται αποτελεσματικότερα η αγορά σε ό,τι αφορά τα όργανα μέτρησης και να εισρέουν περισσότερα έσοδα στον Κρατικό Προϋπολογισμό.

Άρθρο 44

Τέλος, στο άρθρο 44 προβλέπονται οι ημερομηνίες από τις οποίες τίθενται σε ισχύ οι διατάξεις του προτεινόμενου σχεδίου καθώς και των διατάξεων των οποίων η έκδοση προβλέπεται σε αυτό. Παράλληλα, ρητά αναφέρεται η κατάργηση του ισχύοντος Αγορανομικού Κώδικα (νδ. 136/ 1946), του ν. 3668/2008 με τον οποίο αναθεωρήθηκε αυτός, και του άρθρου 15 του ν. 802/1978 περί προσφορών και εκπώσεων.

Αθήνα, 10.07.2013

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΤΟΥΡΝΑΡΑΣ

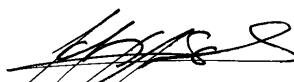
ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΙΧΕΛΑΚΗΣ

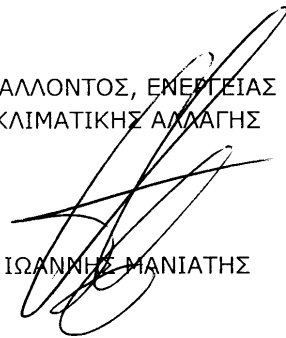
ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΗΣ
ΚΑΙ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗΣ
ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ

ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΚΑΙ
ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑΣ

ΚΩΣΤΗΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ

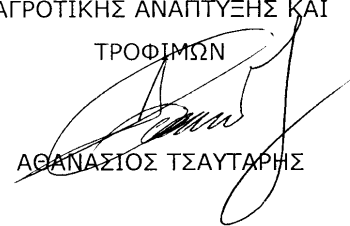
ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ, ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΚΑΙ
ΚΛΙΜΑΤΙΚΗΣ ΑΛΛΑΓΗΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ

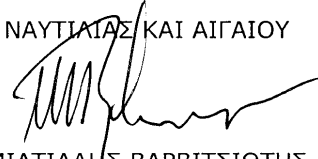
ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ ΚΑΙ
ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΗ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ

ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΚΑΙ
ΤΡΟΦΙΜΩΝ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΑΓΑΡΑΚΗΣ

ΝΑΥΤΙΑΣ ΚΑΙ ΑΙΓΑΙΟΥ

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ